

holde de ældre Skatter, lignede i Hovedsagen efter de gamle Principer, og om disse ikke skulde være ganske rigtige, saa forekommer det mig, at man alligevel bør foretrække de gamle Skatter for nye Skatter, efter et nyt Skattesystem, som vel i og for sig kan være godt, men om hvis Indførelse for Tiden der neppe kan være Tale. Forfaavidt jeg mener, at det nærværende Lovudkast fornemmelig skal søge sit Forsvar dert, at det slutter sig til de tidligere bestaaende Skatteforhold, da er det heraf en Følge, at jeg aldeles maa tiltræde den Anskuelse, at der i Loven maa sørges for, at Ligningskatten indskrænkes til de tidligere bestaaende ældre Skatter, og saaledes at Ligningskattens Beløb ikke kan fordeles uden for en vis nærmere fastsættende Størrelse, men at her til bør udfordres en ny Skattelov.

J. Knudsen: Jeg forlangte igaar Ordet umiddelbart efter, at den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 1ste District (Neergaard) havde endt sit Foredrag, for at imødegaae en Uttring, som han — saavidt jeg opfattede det — meget stærkt fremhævede, og som jeg fandt ikke at burde lade gaae uimodsagt hen. Den ærede Rigsdagsmand meente nemlig med Hensyn til Forskjellen mellem Laallands og Jyllands Jorder, at de sidste, navnlig i den nordlige og vestlige Deel af Jylland, i de senere Aar vare gaaede saa meget fremad i Cultivering, som fra Boniterings-Taxten 1 til 11. Jeg troer rigtigtnok, at den ærede Rigsdagsmand i saa Henseende har stillet sine Beregninger temmelig høit; thi om endogsaa denne Fremgang i Agerculturen paa enkelte Steder, og enkelte større Gaarde er tilfæde, saa troer jeg dog, saavidt jeg veed, at dette langifra er Tilfældet i Almindelighed.

Forfaavidt der her har været Tale om, hvorvidt Hartkornet var en rigtig Maalestof for Skatteligning, skal jeg tillade mig at bemærke, at det kunde være underkastet Tvivl om, hvorvidt 2 Eiendomme med lige Hartkorn, men hvoraf den ene havde meget, men daarlige Jord, den anden mindre, men god Jord, kunde bære en og samme Betsatning. Naar forevrigt deres Betsatning var lige fordeelagtig, da troer jeg aldeles ikke, at der kan være nogen Tvivl om, at den mindre, men gode, Jord

jo kunde taale meest Paalæg; thi man maa ikke forglemme, at det større men daarlige Jordareal betinger en langt større Arbeidskraft, og som Følge deraf fordrer meget forhøiede Driftsomkostninger. Og det er sandelig, navnlig i disse Tider, da Arbeidskraften er usforholdsmæssig dyr, da Arbeidsfolk neppe ere at erholde — især i disse Tider, siger jeg, er det ikke saa ubetydeligt, at skulle udrede en større Arbeidskraft.

La Cour: Det forekommer mig, efterat have læst Motiverne til det foreliggende Udcast, og efterat have hørt den høitærede Finanzministers varme og grundige Foredrag i Fjorgaars, at Nødvendigheden af denne Lov er aldeles indlysende; thi gaaer denne Lov ikke igjennem, saa opnaae vi vanskeligt at alt Hartkorn kan blive lige beskattet; men Hartkornets Egalisering er nu forberedet og ventet i saa mange Aar, og er i den Grad blevet et almindeligt Dnsse, at det neppe gaaer an længere at udhale Sagen. Bliver denne Sag saaledes en Opgave, som nødvendigt skal løses paa denne Rigsdag, saa maa man ikke betragte Loven som et Stykke, hvorpaa man kan prøve sin Kløgt og Spidsfindighed ved at gaae tilbunds i Skattesystemets Irgange, thi det gjælder jo aabenbart ikke om et Skattepaalæg efter en ny Norm, men kun om en Sammenlægning af gamle Skatter. Er det en Opgave, som nødvendig maa løses paa denne Rigsdag, saa veie man ikke med pedantisk Smaalighed Stillinger og Marker imod hinanden, som Kjøbstaderne kunne komme til at betale mere end Landet, eller omvendt; men saa mener jeg, at det er Thingets Pligt, at opbyde sine bedste Kræfter, som kunne hjælpe Regjeringen til at faae Knuden løst paa den hensigtsmæssigste og for alle Classer billigste Maade.

Og uagtet jeg, efter min Stilling paa ingen Maade kan have grundig Indsigt i Skattevesenet, vil jeg dog vove at yde min Skjerv til en saadan Løsning.

Beregningen og Fordelingen er, som Motiverne vise, udført med en ualmindelig Noagtighed og Børsumhed, og det synes mig indlysende, at ingen Klasse af Borgere i sin Hællhed kan siges at være prægraveret. Sel-